

כד:

אין מקדישין פרק שביעי ערכין

מסורת הש"ס

עין משפט
גור מצות

ד א מ"י פ"ד מהל' פרכין
הל"ט:
ד ב מ"י שם הל"ב:

שיימה מקובצת

[illegible][illegible]

ה'רלכ"ז דמשת היובל ושנת
השנה כמאז דרוב בעי לסימר דא
הסדר: (א) קדושה (ב) חנוכה (ג) בנרות
כח חוה חוה לרובן לסימר דא
לספורות וסא קדושה וצנא
מספורות ומשני אינא מספורות לספ
ויוצא לכתבה: (א) חנוכה (ב) חנוכה
לרוב דא אוסימא ככר מספורות
לית לחרוז' מספורות אוסימא דר
היובל וסא דא שנת היובל ככר
דקדקא מס' קמ"ל מספורות
מספורות ודו מספורות: (א) חנוכה
לרוב צנא לית לחרוז' מספורות
אשני דא היובל ככר שנת היובל
אמא את לית א' לאו חנוכה
(ג) חנוכה ורובן חנוכה: (א) חנוכה

(ד) מ"ט קלעים למ"ט שנים פס לך על
 פונדיון שמצא לקלען כדאחא בצבור
 בפחותא משום שנים לפני היוכל אינו
 נחשבים קלעים שלימים דרמני (ורקא
 שנים הנותרות עד שנים היוכל
 יגורע מערך ומיעוט שנים שנים שו'
 אצאכלם משום שנים אין לו גירוע לפיכך
 הנהגה לאשמעיה שיהא אדם חס
 על נכסיו ולא יקדים פחות משמי
 שנים לפני היוכל שנה יטער להאיל
 כנלא גירוע אלא שנים חמשים קלעים
 שלימים (ו) וא"ת נמי אין מוקדשין
 גירוע ראשונה של יוכל כדי שיהא חס
 על נכסיו דלא נמי גואל בלא גירוע
 יש למקד דהא לא הוצרך לומר דירוע
 יקדים שאם גואל יבא בלא גירוע
 וקובל עיליה שרי הילע הוא חמשים
 קלעים למ"ט שנים חשון קלע
 ופונדיון לשנה אבל יו כאן השמייע
 שיש שאין עד היוכל כ"א שנה לפיכך
 לא הוצרך השמייע התנה שיהא
 חס על נכסיו ולא יקדים "ש"אם יבא
 פחות משמי שנים דלא הוא לפני היוכל
 אין לו גירוע ועוד יש לומר דלפיכך
 לא תנא נמי אין מוקדשין שנה ראשונה
 של יוכל לפי שיטתו להחמין עד ג'
 שנים לפני היוכל ואז לא יאז צריך
 ליתן כ"א שנים קלעים ושלא פונדיון
 קלעים לא הוצרך התנה אלא בפחות
 משמי שנים דלא צריך ליתן
 חמשים קלעים שלימים ואם החמין עד
 היוכל לא יחזור עוד לר"ו וא"ת מאי
 קמ"ל הא (ו) (קמין) מתניין
 דמוקדשין בין לפני היוכל בין לאחר
 היוכל ו"ל דכ"ה פ"ד דא"ג לארץ השנה
 ושמחילי אלא זו בראש השנה מ"ט שנים
 ויחילי מתחיל עד יום כפורים בין לאחר
 ויכול זה אחר ראש השנה (כ) של
 שנה שנה היוכל בין לא נאמר שנה
 (ל) (מחורר) עד יום הרבירות

סוף סוף לבקשים מ' אה הוריא. וזאת
היה שמואל ק"ו משום דקמין דק' נ
בזה יבנה עולם עולם מלא שמחה
וספרן הם וברך לא אחר ק"ו כה"ג
המלך ח' וזמור מ' ומשם סוף לא הדבר
סוף לא זה לא יספור זה נ"ך
ונחמד וזה נעמד ליקים הולך סוף לרש
מ' אה ק"ו ויין לא דבר מ' נעלם מ'
מחנה עולם ארץ ארץ קרא ואם משנת הרי
שמחה דבר כיון דמסר ק"ו שמואל ד'
סוף ויין דלמ' הולך נ"ך למד קדמה
היכל ככלל דבר (ד' דבר מ' אה ד' נעלם ד'
ככלל דלמ' חמשה חמשה היכל שם שחור הרי
היה שמואל שאל דבר זה המנוח הרי
היה סוף לא כסדר שאל ששם עונולין נ"ך
כסדר כס' מ' נחשין א"ל קמ' קמ' קמ' קמ'
דיוקין שאל דבר הכתוב בשם עולם של יוס'
היכל ככלל קמ' אה חמשה כיון דבר כס'
היה דשם היכל עולם חמשה כיון דלמ' דלמ'
חמשה היכל שם שאל היכל חמשה חמ'
הכל חמשה היכל שם שאל חמשה חמ'
ימך אלה ודאי אליהו דברי פליגי מ'
אמר א"ר דר אבא רבנא אה. וזאת דלמ'
היה קדשה אה א"ל כה"ג אה (א' אה)
היכל בשם אה לפי מור הדמ' חמ' ח'
חמ' דמן (קמ' דן כה). קדשה שם שמי'
פועלים חמ' פועלים חמ' עולם חמ'

[illegible]

ע פון דעם מ"ח פונדיון
 (ד) דף 2) אלס אס האט גאל
 געדעכלוס אלס גאלס כור זע
 (ה) ומשכ לו את הכסף על פי
 ורב סבר סוף סוף לבע
 הוא דנפקא¹⁶ ובהניס
 16 מאי מעמא דרב דא
 היובל ושנת היובל ב
 17 ואם בשנת היובל
 משנת שאחר היובל
 דכתיב אם משנת הי
 אלא לשמואל מאי א
 מיתבי מקדישין בין
 היובל ובשנת היובל
 הקדש אינה קדושה א
 18 בגירוע אבל קדוש
 דלפני היובל קדושה
 ושמואל דאמר תרויד
 בגירוע פחות משתי
 19 הא מי רבנן היא וא
 ראשון וראשון בכלל
 הכא נמי²⁰ (6) 11 בשנת
 כרבי פונדיון מאי ע
 ליה והתנן²¹ הקדש ש
 היובל רבי אומר א
 ופונדיון²² רבי כרב
 דאמר²³ שנת חמשי
 לשמואל לימא רבי כ
 כרבי יהודה שנת ושח
 ע"כ לשמואל רבי כ
 שמע יולא גואלין אה
 בשלמא לשמואל לא ג
 משנה²⁴ 10 אלא לרב
 מי סברת אחר יובל

[illegible][illegible]

ורב. אמר לך לרבי שמעון
הדרש: בשלמא לרב היינו
אם לאחר היובל גירוע: אל
קמא דבני חמשים נמי לא

עלים מי קהדרא לכהנים
ושולחן גבוה קא זכו
מר קרא ב' ואם משנת
בכלל ושמואל מי כתיב
'משנת היובל כתיב
בשלמא לרב היינו
יובל? ואם אחר היובל
אחר היובל אחר אחר
לפני היובל בין לאחר
עצמה לא יקדיש ואם
נזון לך רב אינה קדושה
ונתתיה חמישה מכלל
ליגאל בגירוע והם רב
הו' אין מקדישין ליגאל
שנים אמר לך רב
נא דאמרי כרבי דאמר
שביעי ושביעי בכלל
ושנת היובל בכלל אי
ידיהיה ובי תימא לית
ותים ושש שנים לפני
אומר אני נותן סלע
י יהודה סבירא ליה
עולה לכאן ולכאן
רבנן סבירא ליה דאי
י פונדיונות מיבעי ליה
רבנן סבירא ליה לא
היובל פחות משנה
ואלין לאחר יובל פחות
מאי אחר יובל שנה
מש מאי אחר יובל
ראשי

הנא אינע נמנית עמקן ש
יוכל אז פירקן אלס אחר נפס
ציוויל וויקאסן און אסמחא
בשטורמקאס אינע צידו זאלן
קלע ופונדיון לכל שנה: לש
ולא שנה בכלל ואסמחא דנחת
לימא רבי דאחר נחון סל
דליני עליה דר' יהודה
ולבר יהואש שחא יס כאן מ'
דאחר אין ציוויל אלס מים
דנחת יין און איסמחא דר'
ושני פונדיון: בשלמא לשמאל
דנשנת יוכל עמאם אז
שאמר שמואל וליסיק הולדן לש
ה ציוויל קאמר אז יס למא
דנשנת הייבן ושנת הייבן בכל
דנשנת דאין שמואל לר' דאין
דשמואל מנח קי' ל' דאין דאין
ידעה דנחשק שנת הייבן עמאם אז
לר' דמין וואל דאין הייבן שנת
אז מנחשק אז קאמר און קאמר
אז וואס למא יס לנחשק משום דר'
עלע ופונדיון לשל און ל' דאין
היאל דנחשק לעיל אבר מרי פירק

ליתכן כי שכל יד לטפוח: ויד תחמא.
 כי יורה כפיה ידו וידו [אמר] שנת יד
 לידה וידו קטן פליט ידו למפגורו; ולא
 ידו לוהו שנת פליט שולל וידו וידו
 אמר יורה קדשה: אמר יד יורה כפיה
 ליתב אלא מיד שנת שול יד יורה
 על כרחך לשבוא נאמר אינה קדשה
 כי שנת שול ידו וידו ידו למפגורו ולא
 נאכל ידו לא קדשה; ואמר יורה חות
 ידו: וכל [אמר יד רב] כי כפיה מאי

יד דוד לא יכלה שנה עד ידו של: [גז]
 שינאלי חתב בא ידו וידו: [גז] עמור יד
 פלי ידו וידו: שנת פליט חתב פליט
 ולשנת מין וידו: [גז] חתב כרחב פליט

וְלֹא יִצְאֶה הָיָה דְסוֹף סוֹף
 וְיִצְאֵיב אֶם מִשְׁנֵה הַיּוֹבֵל מִשְׁנֵה
 לֹא הִשְׁוֹל מֵאִי אֶחָד הַיּוֹבֵל.
 חֲרָה הַיּוֹבֵל קָאִי אֶחָד אֶחָד כִּי
 וּשְׁלֹם שְׁמִי אֶחָד הַיּוֹבֵל אִי
 אֶל אֶקְדֶּשֶׁה בְּשִׁמְחָה דְּבַח
 גִּירֹעַ: אִינֶה קְדוּשָׁה לִיגָל
 שְׁהִי יֵם כְּהָן יִצְלֵם יִצְלֵם
 דִּהָא דְקִמְנִי הַיּוֹבֵל מִקְדָּשִׁי
 הַיּוֹבֵל לִיגָל גִּירֹעַ קִלְמֵר
 וּשְׁמוּאֵל כִּי: אֶחָד לִי רַב.
 קִלְמֵר מִקְדָּשִׁי וְדָאִי לִקְמֵר
 דְּקִמְנֵה וּבִשְׁמֵה הַיּוֹבֵל אִינֶה
 כֹּל עִיקָר וְלֹא מִקְדָּשִׁי לִי
 מִנִּי רַבָּן הָיָה פְּסוּלֵי עֵלִיָּה דִּי
 הַשֵּׁד דִּי (נִשְׁלַח דִּי:): דְּלִמְחָה
 וְלֹא רִאשׁוֹן כִּלְכֵּל: וְאִנֶּה דִּלְמָה
 וּשְׁמוּאֵל אִפְּסִי לִרְבִּי אִינֶה
 דִּי אֶחָד רַבִּי מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 כִּלְכֵּל מִסֵּף הָיָה דְּכִרְמִיָּה
 גִּיָּה לְשׁוֹן מִיּוֹם אֶל הַכָּהֵן
 וְעַד⁽¹⁾ הִי' לִמְיַחֵב בְּשִׁמְחָה וְהָיָה
 רַבִּי דִּלְאִי הַיּוֹבֵל: אִי רַבִּי
 הַכָּהֵן מִשְׁנֵה וּשְׁמֵה כִּלְכֵּל אִינֶה
 הַיּוֹבֵל קָאִי קִרְא וְקִלְמֵר יִתֵּן
 פְּסוּדִין מֵאִי עֲבָדִיָּה כִּי מִחֵר
 אִוִּי שְׁנֵה לְמִי הַיּוֹבֵל
 (10) וְיִצְאֵיב סִינֵה וּפְסוּדִין
 יֵאֵל לְשֵׁה דְבִיּוֹן דִּי מִקְדָּשִׁי
 לִיָּה בְּשִׁמְחָה דְּיוֹבֵל גּוֹפִיָּה לֹא
 חֲמִשִּׁין אֲחִתְּכָה דִּלְאִי מִשְׁנֵה
 וּשְׁנֵה כִּי הַיּוֹבֵל אֶל קִלְמֵר
 וְעַד יִצְלֵם דִּי שְׁנֵה הָיָה
 כִּלְכֵּל הַיּוֹבֵל כִּי פְּרִיק לֵה
 שְׁלֹם לְמִי הַיּוֹבֵל קִלְמֵר
 לִמְיַחֵב כִּי כִּלְכֵּל שְׁנֵה וְחֹל לֹא: ע
 וּלְכֹלָן: שְׁמֵה הַיּוֹבֵל הָיָה מִיּוֹם
 וּמוֹתִין אֲחִתְּכָה שְׁנֵה אֲחִתְּכָה
 הַיּוֹבֵל עַם שְׁנֵה וְזוֹ אִינֶה
 עֵלִיָּה אֶל אֶל מִיּוֹם זוֹ

ר יובל משמח בחילתו ומר
קא לטהרם דכדמי וזיה הש
ז'ן הפודה שדס אלוהה צננה י
ז'ן חשש וקא יידי חשש
אלס דהכא מודה רבי
ר יובל קא קרע וקאמר דיי
ו פשוטין לשנה: דרכן
אין שנים יובל שער ממין
שנים דלי כרבי יהודה ו
לכד משנת יובל שערבא וק
ז'ן חשש שנים למ"ה שנים
ל פסח משנה. יא קאמר דקמ
קדשה אין צריך לנגלל לל
כל
ש דרב כרבי סבירא ליה דמשנ
הולך למחור הקל וחומר דפי
אמר אלא אימי חומר אפי' לרבי
ר דאיה קדשה סדק קמי' מולא
פולגת דרב וסבולא פולגתא ד
ר קדשה ורבי איהא לקמן משפטי
לשון עממי ליה לומר דאם הקד
יהיה לוי לומר דאם הקדשה
קדשה ליה כרבי הוא ליה למפר
ר היובל עממי קדשה כסדר
ספר דרבי אבהו כמו משפטה הש"ס
דלקי

[illegible][illegible][illegible][illegible]